

15
1950

T R E Ś Ć

O kontrolę wykonania Planu Sześćoletniego	757
JERZY ZBOROWSKI — Przemysł a podstawowe zadania Planu Sześćoletniego	758
DR KAZIMIERZ SECOMSKI — Plan Sześćoletni planem wielkich inwestycji	765
J. BURSZTYN — Przebudowa techniki w Planie Sześćoletnim	769
JERZY ŻENISŁAWSKI — Handel w Planie Sześćoletnim	771
LEON SIENNICKI — Podniesienie materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących w Planie Sześćoletnim	774

MATERIAŁY I PRZYCZYNNKI:

ZBIGNIEW PIROŻYŃSKI — Budżety terenowe	776
INŻ. IGNACY BOREJDO — Najpilniejsze zadania hutnictwa	781
DR EUGENIUSZ RUSTANOWICZ — Rotacja środków obrotowych w zaopatrzeniu materiałowym przemysłu węglowego	783
MICHAŁ SADULSKI — Wpływ dyscypliny pracy na wydajność	787

Z BUDOWNICTWA SOCJALIZMU

TEODOR KOŃCZAL — System finansowy w krajach demokracji ludowej	789
--	-----

DYSKUSJA:

MICHAŁ BERGER — Planowanie usprawnienia transportu wewnętrznego	791
---	-----

Z KRAJU:

***	794
Kronika	794

ZE ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

***	802
Nowe zwycięstwo gospodarki narodowej ZSRR	802

ŻYCIE GOSPO DARCZE

DWUTYGODNIK

TREŚĆ NUMERU POPRZEDNIEGO:

W szóstą rocznicę Manifestu PKWN. — Gwarancja wykonania planu sześcioletniego. — STEFAN FRENKEL — Rozwój współzawodnictwa oraz jego wpływ na wykonanie planów. — Inż. ST. ŻMIGRODZKI — O pełny przełom w budownictwie. — MICHAŁ SADULSKI — Doświadczenia wysuwania robotników na kierownicze stanowiska. — JERZY SNARSKI — Górnictwo i hutnictwo wysuwa robotników na stanowiska kierownicze. — ZBIGNIEW JANICKI — Kadry dla gospodarki narodowej. — **MATERIAŁY I PRZYCZYNNKI:** — NATAN KRONIK — Produkcja a potrzeby rynku. — FRANCISZEK WIDLEWICZ — Techniczne normowanie pracy. — JANINA FIHEŁOWA — Metody walki o jakość produkcji w przemyśle lekkim. — BERNARD WYSOCKI — Ekonomia konsumpcji środków opałowch w gospodarstwach domowych, — **Z DOŚWIADCZEŃ RADZIECKICH:** — L. TOMASZPOLSKI — Z zagadnień metodologii ustalania norm progresywnych w przemyśle. — A. TRETIKOW — Walka o podniesienie wydajności pracy w przemyśle ZSRR w latach powojennych. — **DYSKUSJA:** — Dr MARIAN WERAŁSKI — Wyrównawcze fundusze inwestycyjne w spółdzielczości. — Inż. A. LEWANDOWSKI — Obowiązek czy zasługa. — **Z KRAJU:** — ***. — Kronika. — **Z CAŁEGO ŚWIATA:** — ***. — Kronika.

WYDAWCA: „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze”, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, Hoża 35.
REDAGUJE KOLEGIUM. — Red. Nacz. JERZY KWEJT. — Przyjm. codz. w g. 16–17 w W-wie, ul. Foksal 15, tel. 8-20-22.
PRENUMERATA dwutygodnika „Życie Gospodarcze” wynosi (wraz z portem) półr. 1.800 zł., kwart. 900 zł., mies. 300 zł.
Prenumerata kolportaż PPK „Ruch”: Katowice, ul. 3-go Maja 23. — Konto: PKO Katowice III-4391.
Przedruki dozwolone tylko z wyraźnym podaniem źródła. Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Zam. Nr 2902, dn. 10.VII.50, nakład 13.500 2.VIII.50 B-116180

Druk. Nr. 1. Ludowa Spółdz. Wydawn. Warszawa, Al. Jerozolimskie 123.

ŻYCIE GOSPODARCZE

DWUTYGODNIK ◇ 1 — 15 SIERPNIA 1950 ◇ ROK V ◇ NR 15 (111)

REDAKCJA: WARSZAWA, ===== UL. FOKSAL 15 ===== TELEFON 8-20-22

O KONTROLĘ WYKONANIA PLANU 6-LETNIEGO

JEDNOCZEŚNIE z szóstą rocznicą Manifestu PKWN masy pracujące Polski Ludowej obchodziły wielkie wydarzenie uchwalenia przez Sejm Planu 6-letniego Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu. Zbieg tych dat ma swą wymowę. Manifest Lipcowy słusznie i prawidłowo przewidział bieg historii, oddał władzę szerokim masom ludowym z klasą robotniczą na czele, założył podstawy reformy rolnej i nacjonalizacji przemysłu, nakreślił drogi odbudowy kraju. Wskazania Manifestu PKWN stały się wytyczną naszego rozwoju i podstawą naszych osiągnięć. Wskazania te zostały wykonane dzięki wyzwoleniu twórczych sił mas pracujących, ich entuzjazmowi i ofiarności. W wykonaniu tych zadań pomógł nam Wielki Kraj Zwycięskiego Socjalizmu — Związek Radziecki. Dzięki wykonaniu wskazań Manifestu Lipcowego nastąpił potężny rozwój sił wytwórczych, zniszczenia wojenne zostały odbudowane, produkcja przemysłowa przekroczyła znacznie poziom przedwojenny, podniosła się stopa życiowa najszerzych mas ludności, nieustannie wzrasta poziom materialny i kulturalny społeczeństwa.

W tych warunkach wkroczyliśmy w okres realizacji Planu 6-letniego, a więc w nowy etap potężnego rozwoju sił wytwórczych, w etap walki z niedobitkami kapitalizmu i budownictwa fundamentów socjalizmu. Plan 6-letni jest konsekwencją Manifestu Lipcowego, „ustawa o Planie 6-letnim staje się jakby nowym Manifestem Lipcowym — manifestem, który otwiera nową kartę w historii narodu” (H. Minc).

Tę nową kartę masy pracujące Polski Ludowej powinny zapisać złotymi zgłoskami swych nowych zwycięstw i nowych osiągnięć. Realizacja Planu 6-letniego — jak powiedział Prezydent Bierut — to wielkie, wspaniałe i porywające zadanie. Wykonanie tego zadania wymaga mobilizacji i uaktywnienia całej klasy robotniczej, całego ludu pracującego miast i wsi.

Wykonanie Planu 6-letniego wymaga również zaprowadzenia ścisłej, codziennej, operatywnej rachunkowości i kontroli. „Ewidencja i kontrola — oto główne, co potrzebne jest dla „uporządkowania”, dla prawidłowego funkcjonowania pierwszej fazy społeczeństwa komunistycznego” — pisał Lenin w „Państwie i Rewolucji”. Należy przyznać, że dotychczas rachunkowość i kontrola nie zostały jednakże postawione w Polsce Ludowej na należytych poziomach. Rachunkowość przedsiębiorstw szwankuje, znaczne zaległości podważają wartość księgowości, jako środka kontroli wykonania planu i jako ilościowego i jakościowego wyrazu procesów gospodarczych. Znaczna ilość przedsiębiorstw uspołeczniionych nie posiada zatwierdzonych bilansów za ubiegłe lata.

Rachunkowość, która stanowi funkcję kierownictwa gospodarczego i właściwy czynnik kontroli działalności gospodarczej, może tylko wtedy wypełnić swe zadanie, jeśli jest prowadzona na bieżąco, operatywnie, dokładnie — jeśli odzwierciedla aktualny przebieg procesów gospodarczych, dając tym samym możliwość wpływania na nie i kształtowania ich zgodnie z zadaniami planu. Obecnie jednak, ogólnie biorąc, rachunkowość nasza nie spełnia tych warunków, nie stanowi na ogół czynnika operatywnej kontroli i kierownictwa gospodarczego.

Przyczyn tego stanu rzeczy szukać należy przede wszystkim w mankamentach naszych jednolitych planów kont, w których widoczne są jeszcze tradycje i nawyki księgowości kapitalistycznej, którą cechuje również niedostateczne powiązanie z systemem planowania. W warunkach gospodarki planowej, rachunkowość powinna odzwierciedlać i kontrolować wykonanie planów gospodarczych. Stąd konieczność ulepszenia i uproszczenia naszej księgowości, aby w obiektywnych warunkach aktualnych mogła być operatywnym narzędziem bieżącej kontroli wykonania.

Masy pracujące naszego kraju weszły w okres realizacji potężnych zadań Planu 6-letniego. Bez właściwej, ścisłej, codziennej kontroli wykonania planów, realizacja tych zadań natrafia na poważne trudności. Toteż zasadniczym zadaniem w chwili obecnej jest stworzenie niezbędnych warunków, celem zapewnienia właściwej kontroli wykonania, stanowiącej część składową pracy organizacyjnej, którą nakreśliło V Plenum KC PZPR.

Przemysł a podstawowe zadania Planu Sześcioletniego

PRZEDYSKUTOWANY i zatwierdzony przez V Plenum KC PZPR, uchwalony przez Sejm Ustawodawczy w dn. 21 lipca 1950 r. Plan 6-letni Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu stał się wyrazem nowego okresu w historii naszego kraju, okresu potężnego rozwoju sił wytwórczych i decydującego etapu budownictwa socjalistycznego. Data uchwalenia ustawy o Planie 6-letnim — przeddzień Święta Odrodzenia — jest naturalnym i dodatkowym symbolem głębokiej łączności pomiędzy Manifestem Lipcowym, który zapoczątkował nową drogę rozwojową Polski Ludowej, a Planem Sześcioletnim, realizującym hasła Manifestu w ich nieodpartej konsekwencji dziejowego postępu. Sześć lat, które minęły od Manifestu PKWN do uchwały o planie budownictwa podstaw socjalizmu, to nieprzerwany łańcuch zwycięskich walk Partii i Rządu ludowego, całego ludu pracującego z bohaterską klasą robotniczą na czele o likwidację zniszczeń wojennych, o odrodzenie polityczne, społeczne i gospodarcze, o stworzenie nowego społeczeństwa, które w oparciu o genialną naukę Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina realizuje odwieczne marzenie ludzkości — socjalizm.

Stanowiąc konsekwencję Manifestu PKWN, Plan 6-letni opiera się na osiągnięciach 3-letniego Planu Odbudowy Gospodarczej i na olbrzymiej braterskiej pomocy, jaką okazuje nam stale i bezinteresownie na każdym etapie naszego rozwoju potężny Związek Radziecki i jego Wielki Wódz, największy przyjaciel narodu polskiego — Józef Stalin. Słowa Manifestu natchnęły milionowe rzesze ludzi pracy naszego kraju entuzjazmem i wiarą w niespożyte siły społeczeństwa wyzwolonego z jarzma kapitalizmu, wyzwoliły twórczą inicjatywę milionowych mas pracujących i ich potencjalną energię. „Dziś budujemy — powiedział Prezydent Bierut — jasny szczęśliwy gmach Polski Socjalistycznej, oparty na granitowych podstawach ludowego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu, na niewzruszonych podstawach solidarności i braterstwa z Wielkim Związkiem Radzieckim“.

Zwycięskie przedterminowe wykonanie Planu 3-letniego Odbudowy Gospodarczej w latach 1947 — 1949 pozwoliło na przezwyciężenie trudności powojennych, na utrwalenie zębów gospodarki planowej, na zakończenie w zasadzie odbudowy gospodarczej i na poważny rozwój sił wytwórczych kraju. W wyniku wykonania planu 3-letniego produkcja globalna przemysłu wielkiego i średniego, wynosząca w 1946 r. 6,5 mld zł według cen przedwojennych

i stanowiąca 75% poziomu przedwojennego, osiągnęła w 1949 r. 15,3 mld zł w tychże cenach, co stanowi 177% poziomu przedwojennego. Jeszcze wyraźniejszy jest ten wzrost w przeliczeniu produkcji przypadającej na 1 mieszkańca Polski: przyjmując produkcję tę w okresie przedwojennym za 100, w r. 1949 wyniosła ona 250.

Ten olbrzymi wzrost widoczny jest nie tylko w cyfrach globalnych, ale w każdej bez wyjątku gałęzi produkcji przemysłowej. Trzy podstawowe cyfry produkcji świadczą najlepiej o rozmachu naszego rozwoju. Produkcja energii elektrycznej wyniosła w 1949 r. 8,4 mld kWh, a więc 208% produkcji przedwojennej, odpowiednie cyfry wydobywania węgla wynoszą 74,1 mln ton i 194%, produkcja stali — 2,3 mln ton i 160%. Zmieniła się struktura naszej produkcji przemysłowej na rzecz produkcji środków wytwarzania: w r. 1938 produkcja środków wytwarzania wynosiła 38% globalnej produkcji, w r. 1949 — 54%. Sam zaś udział produkcji przemysłowej w ogólnej wartości produkcji przemysłowej i rolniczej wzrósł z 51,8% w r. 1937 do 66,5% w r. 1949, stanowiąc o przekształcaniu Polski z kraju rolniczo-przemysłowego w kraj przemysłowo-rolniczy, a przez to o wielkim postępie w rozwoju gospodarczym.

Szczególnie wydatny jest rozwój produkcji przemysłowej w dziedzinie produkcji środków wytwarzania. I tak, produkcja obrabiarek do metali i drzewa wzrosła o 494% w stosunku do okresu przedwojennego, maszyn i narzędzi rolniczych o 174%, nawozów sztucznych o 111 — 140%; równocześnie zaś zapoczątkowano produkcję takich działów, jak traktory i samochody ciężarowe oraz rozszerzono znacznie produkcję parowozów, wagonów kolejowych itd. Nie oznacza to bynajmniej zahamowania rozwoju produkcji środków spożycia: produkcja tkanin bawełnianych wzrosła o 24% w stosunku do produkcji przedwojennej, tkanin wełnianych o 34%, papieru o 30%, cukru o 52%.

Jakkolwiek rolnictwo, nie przechodząc tych przemian, jakie przeszedł przemysł, pozostało w tyle w ogólnym rozwoju naszej gospodarki narodowej, to jednak produkcja roślinna w przeliczeniu na 1 mieszkańca przewyższyła poziom przedwojenny o 24%, a produkcja hodowlana o 12%.

Równolegle do wzrostu produkcji rósł dochód narodowy Polski, przekraczając w r. 1949 o 25% dochód narodowy przed wojną. Ten znaczny wzrost dochodu narodowego pozwolił z jednej strony na podniesienie stopy życiowej najszybszych mas ludności, z drugiej zaś na wzrost

akumulacji, wyrażający

1955, a więc o blisko 35% i wyniesie przeszło 2,5 raza więcej niż przed wojną. Uzupełnieniem naszego bilansu paliwno-energetycznego będzie wydobyte 8,4 mln ton węgla brunatnego, 394 tys. ton ropy naftowej i 480 mln m sześć. gazu ziemnego.

Decydująca o wzroście przemysłu środków wytwarzania produkcja hutnictwa osiągnie w r. 1955: surowki — 3,5 mln ton, stali surowej — 4,6 mln ton, wyrobów walcowanych — 3,2 mln ton. Dzięki potężnym inwestycjom w hutnictwie, jak ukończenie pierwszego etapu budowy Nowej Huty pod Krakowem, zrekonstruowanie zakładów hutniczych w Łabędach i w Częstochowie i innych — produkcja stali w r. 1955 będzie dwukrotnie wyższa, aniżeli w r. 1949, a 3,2 raza większa niż w r. 1938. Hutnictwo metali kolorowych dostarczy również w ostatnim roku planu 6-letniego 197,6 tys. ton cynku oraz 25 tys. ton miedzi elektrolitycznej.

Celem zapewnienia tak wielkiego wzrostu naszego hutnictwa, szczególnej wagi nabiera kopalnictwo rud, które w znacznej mierze pozwoli na uniezależnienie się od importu z zagranicy przez stworzenie własnej bazy surowcowej hutnictwa. Plan 6-letni wnosi istotny przełom do zagadnień zaopatrzenia surowcowego hutnictwa. Przez zbudowanie 35 nowoczesnych zmechanizowanych kopalń, wydobyte rudy żelaznej w r. 1955 wzrosną 4-krotnie w porównaniu z r. 1949, dochodząc do 3 mln ton; wydobyte rudy miedzianej podniesie się do 3,2 mln ton, zaś wydobyte rudy cynkowo-ołowianej — do 2,2 mln ton. Znaczne wzmoczenie kopalnictwa rud żelaznych i kolorowych pozwoli pokryć w poważnej już mierze rosnące zapotrzebowanie naszego przemysłu, a w zakresie cynku, dzięki podwojeniu się produkcji, obok pełnego pokrycia potrzeb krajowych nastąpi również wzmoczenie eksportu.

Przemysł budowy maszyn stanowi zasadniczą dźwignię rekonstrukcji gospodarstwa narodowego i z tego względu zajmuje przodujące miejsce w całokształcie produkcji przemysłowej. Toteż dla wszystkich gałęzi przemysłu budowy maszyn Plan 6-letni zakłada najwyższe tempa rozwojowe. Wskaźnik wzrostu w okresie 6-letnim dla właściwej budowy maszyn wynosi 364, dla produkcji środków transportowych 271, dla produkcji maszyn i aparatów elektrotechnicznych 328, a wartość produkcji maszyn i narzędzi rolniczych wzrosną w tymże czasie 4-krotnie.

Niezmierzalnie charakterystyczne jest znaczne zwiększenie ciężaru gatunkowego przemysłu budowy maszyn w ogólnej produkcji przemysłu wielkiego i średniego. W r. 1937 przemysł budowy maszyn stanowił 7% ogólnej produkcji wielkiego i średniego przemysłu, w r. 1947 wyniósł już ok. 10%, natomiast w r. 1955 udział ten zwiększył się do 14%. Ten właśnie wzrost przemysłu budowy maszyn stanie się dźwignią przebudowy całej gospodarki narodowej.

Produkcja przemysłu budowy maszyn w r. 1955 w najważniejszych działach wyniesie:

Maszyny i urządzenia:

Obrabiarki do metali i drzewa	12,2 tys. szt.
Turbiny parowe kondensacyjne	125 MW
Kotły wodnorurkowe stałe	3.000 t. pary/godz.
Maszyny i urządzenia dla hutnictwa	161 mln zł wg cen niezm.
Maszyny i urządzenia dla górnictwa	290,5 mln zł wg cen niezm.
Maszyny włókiennicze	80 mln zł wg cen niezm.
Urządzenia dźwigowe	24,5 tys. t.
Sprężarki amoniakalne	600 t.

Maszyny rolnicze:

Traktory	11 tys. szt.
Kombajny do zbóż	750 szt.
Pługi traktorowe	14,3 tys. szt.
Siewniki traktorowe do zbóż	5 tys. szt.
Snopowiązałki	5,6 tys. szt.
Młócznie motorowe	6 tys. szt.

Maszyny budowlane:

Betoniarki	1.150 szt.
Ciężkie żurawie	140 szt.
Wielkie koparki	70 szt.
Windy budowlane	2.500 szt.

Środki transportowe:

Parowozy normalnotorowe	315 szt.
Wagony towarowe normalnotorowe w przeliczeniu na 2-osiowe	18,5 tys. szt.
Wagony osobowe	630 szt.
Samochody ciężarowe	25 tys. szt.
Samochody osobowe	12 tys. szt.

Artykuły elektrotechniczne:

Silniki elektryczne do 50 KW	170 tys. szt.
Silniki elektryczne powyżej 50 KW	5 tys. szt.
Transformatory dla gospodarki energetycznej	2,4 tys. MVA
Aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa wysokiego i niskiego napięcia	181 mln zł wg cen niezm.
Kable silnoprądowe ziemne	22 tys. ton
Zarówki oświetleniowe normalne	33 mln szt.
Łącznice telefoniczne	85 tys. szt.
Odbiorniki radiowe	300 tys. szt.

Plan przemysłu budowy maszyn zakłada znaczne rozszerzenie asortymentu maszyn przez uruchomienie produkcji maszyn dotąd w kraju niewyrabianych, jak: turbiny parowe, kotły wysokoprężne, wysokosprawne obrabiarki, silniki napędowe, transformatory najwyższych napięć mocy, maszyny papiernicze, kombajny, siewniki traktorowe, snopowiązałki, wysokowydajne młóckarnie itd. itd. Nader wysoki wskaźnik wzrostu wykazuje produkcja okrętowa, która w okresie sześćdziesięciu lat zwiększyła się dziewięciokrotnie i da krajowi statki morskie różnych typów w łącznym tonażu 575.000 TDW.

Szczególne miejsce zajmie w realizacji Planu 6-letniego przemysł chemiczny. Polska po-

siada nader dogodne warunki naturalne dla rozwoju przemysłu chemicznego w postaci znacznej ilości podstawowych surowców chemicznych, a mianowicie: węgiel, kamień wapienny, gips, sól kamienna itd. Dzięki tym warunkom przemysł chemiczny wysuwa się na czołowe miejsce w naszej gospodarce narodowej, zwiększając o 250% swą produkcję w r. 1955 w porównaniu z r. 1949. Udział produkcji przemysłu chemicznego w całokształcie produkcji przemysłu wielkiego i średniego w Polsce, który wynosił w r. 1937 — 8%, a w r. 1949 jeszcze zaledwie 8,8%, wzrośnie w r. 1955 do 13,1%, przy czym produkcja najważniejszych artykułów chemicznych wyniesie:

Kwas siarkowy w przeliczeniu		
na 100 proc.	540	tys. ton
Soda kalcynowana	389	„ „
Soda kaustyczna	162	„ „
Nawozy azotowe w przeliczeniu		
na czysty składnik N	230,8	tys. ton
Nawozy fosforowe w przeliczeniu		
ni na czysty składnik P_2O_5	250	„ „
Sól potasowa w przeliczeniu na		
K_2O	16	„ „
rodki owadobójcze	26,9	„ „
Barwniki	7,9	„ „
Elektrody węglowe	31	„ „
Kauczuk syntetyczny	15	„ „
Penicylina	800	mlrd jedn.

Plan przemysłu chemicznego zakłada również obok znacznego zwiększenia ilościowego produkcji podstawowych artykułów, jak kwas siarkowy, soda i związki azotowe, także i uruchomienie nieprodukowanych dotychczas w Polsce, lub też produkowanych w nieznacznych tylko ilościach, produktów chemicznych z zakresu wielkiej syntezy chemicznej, mas plastycznych, farb i lakierów, środków leczniczych itd. itd.

Wobec olbrzymich inwestycji budowlanych przewidzianych w sześciolatce, na jedno z czołowych miejsc, zarówno pod względem wzrostu produkcji jak i uruchomienia nowych działów, wysuwa się przemysł materiałów budowlanych. Produkcja podstawowych materiałów budowlanych cementu i cegły wzrośnie: cementu z 2,3 mln ton w r. 1949 do 4,9 mln ton w r. 1955, cegły zaś 3,5-krotnie w tymże czasie, dochodząc do 3.756 milionów sztuk.

Produkcja cementu w r. 1955 będzie w 3,5 raza wyższa, aniżeli w roku 1937 wynosząc 183 kg na jednego mieszkańca Polski, co oznacza przekroczenie przedwojennego poziomu produkcji cementu na głowę ludności w najbardziej rozwiniętych krajach kapitalistycznych: w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

W zakresie produkcji materiałów budowlanych uruchomiona zostanie na szeroką skalę produkcja elementów prefabrykowanych, betonów lekkich i betonów strunowych oraz różnych materiałów instalacyjnych. Produkcja szkła okiennego wyniesie w roku 1955 — 15

mln m kw., szklotary 147,1 tys. ton, porcelany technicznej i elektrotechnicznej 15,2 tys. ton.

W okresie planu sześcioletniego nastąpi dalsze podniesienie stopy życiowej ludności, dla czego niezbędny jest znaczny wzrost produkcji artykułów konsumpcyjnych. Przemysł lekki i przemysł rolniczo-spożywczy będą się rozwijać na bazie wzrostu przemysłu środków wytwórczości, zwiększonej produkcji rolnej oraz rozszerzenia bazy surowcowej. Produkcja najważniejszych artykułów przemysłu lekkiego osiągnie w roku 1955: tkaniny wełniane 607,7 mln m, co w porównaniu z produkcją 397,6 mln w roku 1949 stanowi wzrost o 53%.

Tkaniny bawełniane — 74,9 mln m, wobec 49 mln m, w r. 1949, a więc wzrost również o 53%.

Tkaniny jedwabne — 103,9 mln m, wobec 43,7 mln m w r. 1949, co oznacza wzrost o 138%.

Obuwie skórzane — 22,2 miliona par, wobec 8 mln par w r. 1949, co stanowi wzrost o 178%.

W innych głównych artykułach przemysłu lekkiego nastąpi również bardzo znaczny wzrost, w rezultacie czego w r. 1955 wyprodukowanych będzie:

Tkanin lnianych i pakulanych	74,7 mln m
Wyrobow dzianych	14,5 tys. ton
Włókna ciętego	56,8 tys. ton
Sztucznego jedwabiu	16,6 tys. ton
Obuwia gumowego	16,4 mln par
Papieru	530 tys. ton
Celulozy	414 tys. ton
Tektury	94,8 tys. ton
Mebli giętych	2,8 mln sztuk
Mebli stolarskich i tapicerskich	3,1 mln sztuk
Kompletów mebli	137 tys. kompletów
Zapałek	320 tys. skrzyń

Bardzo znaczny wzrost wykaże w roku 1955 produkcja artykułów spożywczych. Produkcja cukru wyniesie 1.100 tys. ton, wobec 745,3 tys. ton w roku 1949, a więc wzrost o 47%, mleka konsumpcyjnego pasteryzowanego — 982 mln litrów, to jest o 190% więcej, niż w r. 1949, mydła do prania 88,1 tys. ton wobec 41,8 tys. ton, a więc o 110% więcej, piwa 600 mln l wobec 239,5 mln l, a więc o 150% więcej, papierosów 30 miliardów sztuk, wobec 21,3 mlrd, a więc o 40% więcej. Produkcja tłuszczów zwierzęcych wyniesie w r. 1955 — 116 tys. ton, oleju jadalnego 25 tys. ton, masła — 116 tys. ton, mięsa 952 tys. ton, wina 35,4 mln l, soli — 485 tys. ton.

Każda z cyfr produkcji 1955 r. stanowi świadectwo olbrzymiego rozwoju naszej produkcji przemysłowej, skierowanej na zaspokojenie potrzeb ludności, na podniesienie stopy życiowej na poziom znacznie wyższy od przedwojennego, na stworzenie ogólnego dobrobytu mas pracujących, nieodłącznego elementu budownictwa fundamentów socjalizmu.

Rozwój produkcji

Walk

Pogłębienie socjalistycznego charakteru planowania wymaga szybkich zmian w organizacji i metodach planowania wewnątrzzakładowego, zwiększenia operatywności planowania, szerszego przyswajania doświadczeń radzieckich w zakresie planowania. Zasadniczym warunkiem jest stosowanie metod naukowych w planowaniu, analiza ekonomiczna wyników i umiejętne użycie silnej dźwigni ekonomicznej w postaci rozrachunku gospodarczego.

Rozwój planowania wewnątrzzakładowego wymaga bezpośredniego planowania procesu wytwórczego dla każdego oddziału, zespołu, maszyny i miejsca roboczego, planowania opartego o gruntowną znajomość procesów produkcyjnych i technologicznych oraz mobilizacji rezerw wewnętrznych, wykorzystując toczącą się już walkę o przyspieszenie obiegu środków obrotowych oraz o lepsze wykorzystanie środków trwałych.

* *

Plan 6-letni to program nie tylko gospodarczy, lecz równocześnie ideologiczny, polityczny, społeczno-ustrojowy. Plan 6-letni — to plan, który stworzy mocne, niewzruszone podstawy nowego ustroju społecznego w Polsce — pod-

stawy socjalizmu. Powiedział Prezydent Bierut: „Jednakże warunkiem naszego zwycięstwa jest, aby każdy człowiek pracy w Polsce stał się świadomym twórcą Planu 6-letniego“.

Zmobilizowanie najszerszych mas ludzi pracy, całego społeczeństwa do walki o realizację planu 6-letniego, pogłębienie świadomości klasowej i zrozumienia wielkich zadań budownictwa podstaw socjalizmu, stanowi czołowe zadanie. Od wykonania tego zadania zależy przyszłość naszego kraju, zależy wzmocnienie obozu pokoju i postępu, zależy dobrobyt mas pracujących. Masy pracujące Polski Ludowej z klasą robotniczą na czele przystąpiły z entuzjazmem do wykonywania zadań Planu 6-letniego, ufni w zwycięską jego realizację. Znalazło to wyraz w słowach Prezydenta Bieruta na V Plenum KC PZPR: „Budując socjalizm w Polsce, stajemy we wspólnym szeregu z wielkim legionem budowniczych socjalizmu i bojowników o socjalizm, który rośnie dziś we wszystkich krajach świata. Naszym wodzem i przewodnikiem jest Stalin, a więc idea nasza, szeregi nasze są niezwyciężone. Dochowując wierności ideom Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina nie będziemy szczędzili sił dla wykonania planu 6-letniego, naszego wkładu do sprawy obozu pokoju i pełnego zwycięstwa Socjalizmu“.

Musimy najwyżej w ciągu dziesięciu lat przebiec tę odległość, o jaką pozostaliśmy w tyle za przodującymi krajami kapitalistycznymi. Mamy po temu wszelkie „obiektywne” możliwości. Brak jedynie umiejętności należytego wykorzystania tych możliwości. A to zależy od nas. Tylko od nas! Czas już, abyśmy się nauczyli wykorzystywać te możliwości. Czas skończyć ze zgniłym stanowiskiem niewtrącania się do wytwórczości. Czas stanąć na innym, nowym odpowiadającym obecnemu okresowi stanowisku: wtrącać się do wszystkiego. Jeśli jesteś dyrektorem fabryki, wtrącaj się do wszystkich spraw, wnikaj we wszystko, niczego nie pomijaj, ucz się i jeszcze raz ucz się.

J. STALIN

Wśród inwest

Wykonanie plan

